

OBSAH

SPOLEČNÝ SVĚT	5
(<i>Jaroslav Požický</i>)	
DOMOV ŘEČI	
Mateřský jazyk jako (společný) obraz světa	65
(<i>Irena Vaňková</i>)	
PROBLÉM POROZUMĚNÍ DRUHÉMU	79
(<i>David Krámský</i>)	
JAK ČTEME ZPRÁVY V OBRAZECH	127
(<i>Lenka Kitzbergerová</i>)	

Obsah

I. Úvod

I.1.	Problém výchovy	9
(a)	Otázka po výměru a cíli výchovy	9
(b)	Napětí ve výchovné situaci	10
(c)	Výchova ve společenství a ke společenství	10
(d)	Výchova a filosofie	11
(e)	Výchova a rozmanité způsoby zakoušení	11
I.2.	Expozice následujícího textu	12
I.3.	První zaměření na přirozený svět	13

II. Konstituce objektivního světa v karteziánských meditacích

Edmunda Husserla	17	
II.1.	Úvod	17
II.2.	Konstituce vlastní, primordiální sféry	18
II.2.1.	Konstituce předmětů jako identických jednot	18
(a)	Vědomí je vždy vědomím něčeho	18
(b)	Předmět se ukazuje jako identická jednota střídajících se noeticko-noematických způsobů vědomí	19
(c)	Ve vědomí je předmět uvědomen jako předmětný smysl ...	20
(d)	Horizont jako předznačené potenciality	20
(e)	Stvrzující syntéza a vědomí evidence	21
(f)	Smysl stvrzujících syntéz	23
(g)	Strukturní typika způsobů vědomí	23
II.2.2.	Konstituce transcendentálního ego jako identické jednoty ...	23
(a)	Habitualita jako předpoklad identity já v rámci geneze já	24
(b)	Čas jako univerzální forma veškeré geneze já	25
(c)	Exkurz: Aktivní a pasivní geneze – dvě základní formy univerzálně platných principů konstitutivní geneze	25
(d)	Pasivní geneze a geneze ego	26
II.3.	Problém konstituce a skutečnosti cizího	26
(a)	Do mého vlastního univerza vstupuje univerzum cizího, nejprve alter ego	27
(b)	Aprezentace jako zpřítomnění toho, co není bezprostředně přístupné	27
(c)	Jádro aprezentace: Aperceptivní přenášení smyslu – analogické párování	28

(d) Aprezentace v jednotě s prezentací umožňuje ověřování jí zprostředkované zkušenosti	29
(e) Aprezentace jako asociace konstituující modus jiní	29
(f) Shrnutí smyslu aprezentace jako zkušenosti o tom, co je cizí ..	30
II.4. Konstituce intersubjektivního společenství a objektivního světa ..	31
(a) Já a jiné já máme společnou přírodu	31
(b) Jevové systémy alter ego aprezentují a ověřují jako identické s mými	32
(c) Aprezentativní vrstva smyslu ukazuje mé primordinální časovosti jako originální způsoby jevení objektivní časovosti....	32
(d) Intencionální intersubjektivní společenství – vcítění zakládá intersubjektivitu	33
(e) Svět kultury jako společný svět, v němž žije s druhými lidmi ..	34
II.5. Resumé	35
 III. Problém světa a postojů ve světě	39
III.1. Úvod	39
III.2. Svět jako konstituovaná objektivní jednota smyslu	40
III.3. Svět jako horizont horizontů	41
(a) Horizontová struktura	41
(b) Horizont jako pozadí aktuálních a potenciálních možností ..	41
(c) Horizont jako pozadí pro porozumění možnostem	42
(d) Vědomí horizontu horizontů jako osvětlení rozmanitých možností ukazování se světa	42
(e) Svět jako otevřenosť a otevřenosť pro svět	43
(f) Vědomí o povaze věcí a vědomí vlastních lidských možností ...	44
III.4. Přirozený a transcendentální postoj	44
(a) Bezprostřední danost názorného světa a konstituovaný svět	44
(b) Přirozená a transcendentální reflexe	45
III.5. Problém společného světa a výchovy	47
III.5.1. Společný svět v přirozeném postoji	47
III.5.2. Společný svět v transcendentálním postoji	48
(a) Společný svět ve zkušenosti přesážného	48
(b) Společný svět jako objektivní jednota smyslu	49
 IV. Výchova jako problém hledání společného světa	51
V. Závěr	53
VI. Seznam literatury	54
Poznámky	56

Obsah

Úvod	82
I. Poznání jiného	83
Transcendentálně-fenomenologický postoj	83
Zkušenost s druhými	84
Redukce na vlastní	86
Aprezentace	87
Tělesný projev druhého	89
II. Totalizace jiného	92
Jiný	92
Světlo a vidění	95
Světlo a identita	98
Totalita	99
Představování	100
Interiorita a slast	102
Bydlení	105
Práce	107
III. Odpovídání druhému	109
Poznávání jakožto osvojování	109
Neporozumění a svář	110
Odpověď druhému	112
Závěr	115
Literatura	117
Poznámky	119